

Szczecin, dn. 10.10.2018 r.

Dr hab. inż. Agnieszka Tomza-Marciniak
Katedra Biotechnologii Rozrodu Zwierząt i Higieny Środowiska
Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt
Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie

Ocena

osiągnięcia naukowego, ogólnego dorobku naukowego, aktywności naukowej oraz działalności dydaktycznej i organizacyjnej dr inż. Łukasza Wlazło w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika

Oceny dokonano w odpowiedzi na pismo prof. dr hab. Joanny Barłowskiej, Dziekan Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie z dnia 19.09.2018 r. na podstawie następujących dokumentów:

1. Autoreferat przedstawiający opis dorobku i osiągnięć naukowych
2. Wykaz opublikowanych prac naukowych lub twórczych prac zawodowych oraz informacja o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki
3. Oświadczenia współautorów prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego
4. Kopie prac zgłoszonych jako osiągnięcie naukowe
5. Kopie prac niewchodzących w skład osiągnięcia naukowego, przedłożonych do oceny istotnej aktywności naukowej

Sylwetka naukowa Habilitanta – rozwój naukowy i tematyka badawcza

Dr inż. Łukasz Wlazło w 2008 roku ukończył studia na kierunku zootechnika na Wydziale Biologii i Hodowli Zwierząt Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Cztery lata później, 25 września 2012 roku Rada Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki UP w Lublinie, na podstawie obrony pracy doktorskiej pt. *Wpływ dodatku bentonitu do karmy na poziom uwalniania się amoniaku z kału norek (Neovison vison) na wybrane wskaźniki zdrowia i produktywności*, wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. inż. Bożeny Nowakowicz-Dębek, nadała Habilitantowi stopień naukowy doktora nauk rolniczych w dyscyplinie zootechnika.

W 2013 roku, dr inż. Łukasz Wlazło został zatrudniony w Katedrze Higieny Zwierząt i Zagrożeń Środowiska Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt na stanowisku asystenta, a w 2016 roku na stanowisku adiunkta, gdzie pracuje do chwili obecnej.

Dr inż. Łukasz Wlazło publikuje od 2008 roku. Dorobek naukowy Habilitanta składa się z 36 (16 z listy A i 20 z listy B) oryginalnych prac naukowych współautorskich, z czego 25 (12 z listy A i 13

z listy B) ukazało się po uzyskaniu stopnia doktora. Jest także współautorem 16 prac o charakterze przeglądowym i popularnonaukowym oraz 18 rozdziałów w monografiach.

Badania, w których dr inż. Łukasz Wlazło brał udział, prowadzone były w większych zespołach. W sześciu publikacjach udział Habilitanta można uznać za wiodący. Z analizy oświadczeń o udziale poszczególnych autorów w powstaniu określonych prac wynika, że był on wykonawcą badań z różnym wkładem merytorycznym.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora, działalność naukowa dr inż. Łukasza Wlazła skupiona była wokół następujących zagadnień tematycznych:

- Monitoring i analiza zanieczyszczeń chemicznych i biologicznych powietrza w budynkach inwentarskich oraz sposoby ich ograniczania
- Poszukiwanie nowych preparatów dezynfekcyjnych i biobójczych mogących znaleźć zastosowanie w produkcji zwierzęcej
- Monitorowanie zagrożeń zawodowo – środowiskowych w zawodach rolniczych i medycznych

Osiągnięcie naukowe przedłożone do oceny stanowi cykl siedmiu powiązanych tematycznie oryginalnych publikacji naukowych pod tytułem: **Uwalnianie gazowych zanieczyszczeń powstających w produkcji zwierzęcej oraz ich redukcja z wykorzystaniem naturalnych sorbentów**. Publikacje te zostały opublikowane w czasopismach o zasięgu krajowym i międzynarodowym, w tym w pięciu z listy Journal Citation Reports (JCR).

Habilitant brał udział w realizacji projektu finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki (NCN), a aktualnie jest wykonawcą i koordynatorem zadań badawczych w trzech projektach finansowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju (NCBiR). Czynnie uczestniczył w procesie dydaktycznym współtworząc autorskie programy przedmiotów, realizowanych na Wydziale Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarski oraz na Wydziale Inżynierii Produkcji.

A. Ocena osiągnięcia naukowego stanowiącego podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie zootechnika

Ocena formalna

Na cykl prac stanowiących osiągnięcie naukowe Habilitanta, składa się siedem publikacji opublikowanych w latach 2014-2018. Pięć z nich ukazało się w czasopismach z listy JCR: Przemysł Chemiczny (cztery prace) i Journal of Environmental Management (1 praca). Impact Factor (IF) tych czasopism, zgodny z rokiem opublikowania prac wynosi od 0,399 do 4,010 (dane z 10.10.2018). Pozostałe dwie prace opublikowane zostały w czasopismach z listy B MNiSW. Łączny IF prac wykazanych jako osiągnięcie naukowe wynosi 5,606, a sumaryczna liczba punktów MNiSW – 108. W trzech publikacjach Habilitant jest pierwszym autorem i w dwóch innych autorem korespondencyjnym. W trzech publikacjach jest drugim autorem i w jednej – trzecim autorem.

Wszystkie publikacje to prace współautorskie (od 5 do 7 współautorów). Udział własny w powstanie tych publikacji Habilitant szacuje na 40 – 65%. Z weryfikacji treści oświadczeń współautorów dla każdej z analizowanych publikacji wynika, że Habilitant w większości publikacji oszacował swój wkład poprawnie, jednakże w publikacji H3, z dużą liczbą współautorów (7 osób) oszacowany udział Habilitanta wydaje się być nieco zawyżony. W pracy tej Habilitant jest trzecim autorem, a jego udział wynosi 40%. Jaki jest w takim razie udział autorów na pierwszym i drugim miejscu oraz kolejnych czterech? Same oświadczenia Habilitanta, w których znajdują się informacje na czym polegał jego wkład w powstanie poszczególnych publikacji są mało precyzyjne. W niektórych przypadkach nie jest jasne czy Habilitant miał wyłączny udział np. w napisaniu manuskryptu czy też współuczestniczył w tej czynności (H2, H3, H4, H5, H7). Oświadczenia współautorów nie wyjaśniają tej kwestii, a na dodatek nie są ze sobą spójne i nie pozwalają na „zamknięcie” cyklu powstawania publikacji, przez co należy rozumieć brak uczestnictwa przynajmniej jednego z współautorów w pewnych zadaniach związanych z przeprowadzeniem badań i ich opublikowaniem. W pracy H1 (pięciu współautorów), zgodnie z oświadczeniem autorów – np. trzy osoby zajmowały się konsultowaniem metodyki, dwie sprawdzaniem końcowej wersji manuskryptu, ale nie wiadomo kto przeprowadził badania i kto był autorem koncepcji całego przedsięwzięcia. Należy domyślać się, że tą osobą jest Habilitant, ale to powinno być jasno wyjaśnione.

Brak informacji na temat osoby, która przeprowadzała badania dotyczy prac H1, H2, H3 i H6. Jednocześnie, w tych samych pracach, po kilka osób konsultowało metodykę (nawet 3 na 5 współautorów) i redagowało manuskrypt (nawet 5 na 7 współautorów) .

Ważnym elementem w ocenie wiodącego wkładu Habilitanta w powstanie publikacji i umiejętności samodzielnego planowania badań, jest nie tylko jego procentowy udział w powstanie publikacji, ale także udział/współdział w opracowaniu samej koncepcji badań. Z analizy oświadczeń Habilitanta wynika, że brał udział w opracowaniu koncepcji badań przy dwóch publikacjach, w których nie jest pierwszym autorem.

Duże wątpliwości budzą dwa oświadczenia Habilitanta przedłożone do jednej publikacji. I tak, praca **H7**:

Nowakowicz-Dębek B., Wlazło Ł., Bis-Wencel H., Wnuk W., Sasáková N., Kasela M., Ossowski M. (2014). Monitoring gaseous pollution in the air in livestock buildings. Ann. Univ. Mariae Curie-Skłodowska, EE Zootech. 32(2): 11-16, uwzględniona w osiągnięciu naukowym, została wykazana po raz drugi w wykazie prac oryginalnych z listy B – jako praca **B13**.

W osiągnięciu naukowym Habilitant przedstawił następujące oświadczenie:

*„Mój wkład w powstanie tej pracy polegał na udziale w planowaniu eksperymentu, pobieraniu materiału badawczego, realizacji metodyki, interpretacji uzyskanych wyników oraz udziale w napisaniu i przygotowaniu manuskryptu do druku. Mój udział procentowy szacuję na **45%**.”*

Natomiast w wykazie publikacji oryginalnych z listy B:

Mój wkład w powstanie tej pracy polegał na udziale w pobieraniu materiału badawczego, przeprowadzeniu badań laboratoryjnych, przygotowaniu bazy danych do analizy statystycznej oraz napisaniu i przygotowaniu manuskryptu do druku. Mój udział procentowy szacuję na 30%.

Które z tych oświadczeń jest prawdziwe? Nie wiadomo. W mojej ocenie ta kwestia powinna zostać przez Habilitanta wyjaśniona.

Kolejne wątpliwości budzą także oświadczenia do trzech prac znajdujących się w wykazie publikacji oryginalnych z listy B. Chociaż nie dotyczy ono bezpośrednio osiągnięcia naukowego, to jednak wydaje mi się to na tyle istotne, że pozwalam sobie, opisać je w tym miejscu. Otóż, w wykazie publikacji oryginalnych z listy B znajdują się trzy prace, opublikowane w czasopiśmie *Króliki*:

[B14] Kasela M., Nowakowicz-Dębek B., Ossowski M., Wlazło Ł. (2015). Zagrożenia mikotoksynami w hodowli królików. *Króliki* 1(49), 12-15.

[B22] Piłszkiewicz P., Podstawka P., Nowakowicz-Dębek B., Wlazło Ł. (2017). Zagrożenia amoniakiem i siarkowodorem przy produkcji zwierzęcej. *Króliki* 3(59), 42-47.

[B24] Ossowski M., Kasela M., Nowakowicz-Dębek B., Wlazło Ł. (2017). Optymalne warunki utrzymywania zwierząt. *Króliki* 4(60), 20-24.

Nie dość, że są to krótkie prace przeglądowe, a nie prace oryginalne – jak podaje Habilitant, to na dodatek w oświadczeniach do tych publikacji Habilitant napisał, że: „*Mój wkład w powstanie tej pracy polegał na udziale w gromadzeniu materiału badawczego oraz napisaniu i przygotowaniu manuskryptu do druku (...)*”. Jaki materiał badawczy gromadził Habilitant, skoro praca nie przedstawia żadnych wyników badań?

Jest jeszcze czwarta publikacja: [B19] Kasela M, Ossowski M, Nowakowicz-Dębek B, Wlazło Ł, Wnuk W. (2016). Obornik króliczy. *Króliki* 3, 23-27. (Prawidłowy tytuł tej pracy to „Obornik króliczy – wykorzystanie i perspektywy”). Sądząc po tytule to też praca przeglądowa, a w oświadczeniu o wkładzie własnym w powstaniu publikacji Habilitant również wykazał gromadzenie materiału badawczego.

Habilitant oświadczył również, że brał udział „w napisaniu i przygotowaniu manuskryptu do druku”. Przyjmując, że jest to prawda, jak to się stało, że w.w. prace zostały umieszczone w wykazie prac oryginalnych?

Niezależnie od wskazanych uwag, związanych w dużym stopniu z poprawną kwalifikacją prac i rzeczywistym wkładem autorów w ich przygotowanie uznaję, że zaproponowany zestaw siedmiu publikacji spełnia wymogi formalne, określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, ze zmianami Dz. U. z 2005 r. Nr 164, poz. 1365, Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620 i Nr 182, poz. 1228 oraz Dz. U. z 2011 r. Nr 84, poz. 455), dające podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

Ocena merytoryczna

Oceniając merytoryczną wartość publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe należy stwierdzić, że są one powiązane tematycznie, a podjęta tematyka badań jest aktualna i ważna z punktu widzenia zarówno zootechniki, jak i ochrony środowiska. Wyływa ona, przynajmniej częściowo, z badań prowadzonych przed uzyskaniem stopnia doktora i jest rozszerzeniem zagadnień, którymi Habilitant zajmował się wcześniej. Przedstawiony cykl publikacji dotyczy problematyki związanej z emisją zanieczyszczeń gazowych powstających podczas produkcji zwierzęcej i sposobów jej ograniczenia. Na szczególne podkreślenie zasługuje fakt, że wyniki części przeprowadzonych badań mają charakter aplikacyjny.

W autoreferacie Habilitant wprowadza w poruszaną problematykę oraz uzasadnia celowość podjętych badań. Niestety w tej części pojawiają się pewne niedociągnięcia, np.: Habilitant napisał, że „na główny cel badawczy złożyły się następujące cele szczegółowe (...)”, po czym je wymienia. Problem w tym, że celu głównego nie wskazał.

Biorąc pod uwagę, że Habilitant oceniał możliwość wykorzystania naturalnych sorbentów do redukcji emisji zanieczyszczeń gazowych powstających w produkcji zwierzęcej konieczne byłoby postawienie hipotezy badawczej, której również w tym opracowaniu zabrakło.

Tematyka osiągnięcia naukowego została opisana w autoreferacie w trzech częściach. Pierwsza część dotyczy monitorowania koncentracji gazów w pomieszczeniach inwentarskich powstających w trakcie wielkotowarowej hodowli zwierząt; druga dotyczy rozprzestrzeniania się szkodliwych domieszek gazowych wokół obiektów inwentarskich i trzecia – stanowi ocenę możliwości zastosowania naturalnych sorbentów do neutralizacji gazowych zanieczyszczeń powietrza powstających w produkcji zwierzęcej. Do najważniejszych osiągnięć Habilitanta zaliczyć można:

- wykazanie, że zastosowanie glinokrzemianów, zarówno jako dodatek do paszy/karmy, jak i dodatek do ściółki w znaczący sposób ogranicza emisję uwalnianych zanieczyszczeń gazowych do otoczenia, a co za tym idzie zmniejsza uciążliwość zapachową i środowiskową obiektów inwentarskich,
- wykazanie przydatności komputerowego modelowania sposobu rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń gazowych powstających w produkcji zwierzęcej, wokół budynków inwentarskich, do wyznaczania stref oddziaływania danego obiektu na otoczenie, z uwzględnieniem lokalnych warunków klimatycznych i topograficznych.

Publikacje oryginalne wchodzące w skład osiągnięcia naukowego były poddane już recenzji i z zasady nie powinny być ponownie oceniane. Nie mniej jednak pozwolę sobie skomentować kilka rzeczy.

Praca H2 – pod koniec rozdziału Wyniki badań znajduje się zdanie, w którym autorzy podają, że „(...) w dokumentach referencyjnych BAT dla intensywnego chowu drobiu i świń, utrzymywanie zwierząt na ściółce wskazywane jest jako ograniczające emisję metanu do powietrza”. I zaraz za nim:

„Dlatego konieczne wydaje się kontynuowanie prac mających na celu rzeczywiste określenie ilości emitowanych gazów z pomieszczeń inwentarskich (...)”. Jest to brak konsekwencji. A poza tym, jakie ilości emitowanych gazów do tej pory były określane, „nierzeczywiste”? W *Podsumowaniu* autorzy wskazują na konieczność podjęcia działań obniżających poziom metanu w chlewni. W której? Czy w tej, w której zwierzęta utrzymywane są na płytkiej ściółce czy na ruszcie?

Praca H3 – autorzy omówili swoje wyniki badań w trzech zdaniach. Dwa pozostałe zdania wskazują czytelnikom co przedstawiają tabele i rysunki. Brak interpretacji i przedyskutowania wyników badań. Być może wynika to z ograniczeń redakcyjnych dotyczących liczby stron artykułu, ale w takim przypadku w autoreferacie Habilitant powinien szerzej omówić i przedyskutować otrzymane wyniki.

Praca H5 – praca ciekawa, jednakże podobnie jak przy pracy H3 – autorzy nie przeprowadzili szerszej dyskusji wyników.

Praca H6 – celem podjętych badań było „określenie wielkości uwalnianego amoniaku z pomieszczeń hodowlanych trzody chlewnej”, w zależności od kategorii zwierząt. W metodyce jest informacja, że przeprowadzono analizę statystyczną, ale pomimo tej deklaracji, w tekście pracy nie można znaleźć informacji czy stężenie i emisja amoniaku różniło się statystycznie istotnie między poszczególnymi grupami zwierząt czy też nie.

Podsumowując, prace H2, H6 i H7 to typowe prace monitoringowe. I tak zresztą określają je sami autorzy. Wyniki takich prac są potrzebne i ważne, ale dobrze aby miały również dużą wartość poznawczą. Natomiast, za bardzo wartościową uważam pracę H4, która oprócz aspektów poznawczych, charakteryzuje się aspektem aplikacyjnym.

Pragnę odnieść się także do autoreferatu Habilitanta, który powinien przygotować go bardziej starannie. Jak wspomniałam wcześniej osiągnięcie naukowe zostało opisane w trzech częściach. Część pierwszą Habilitant nazwał *Monitorowanie koncentracji gazów w pomieszczeniach inwentarskich powstających w trakcie wielkotowarowej hodowli zwierząt* i opisuje tu wyniki badań z prac oznaczonych jako H1, H2 i H3. I czytamy: „W pracach [H1] oraz [H2] skupiono uwagę na emisji gazowych domieszek powietrza powstających podczas tuczu trzody chlewnej”. Problem w tym, że zgodnie z wykazem zamieszczonym przez Habilitanta na pierwszych stronach autoreferatu – praca H1 dotyczy drobiu, a nie trzody chlewnej i porusza tematykę rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń gazowych. W dalszej części czytamy: „W pracy [H3] dokonano analizy wybranych zanieczyszczeń gazowych uwalnianych do powietrza z fermy trzody chlewnej, towarowej produkcji królików oraz hodowli nerek”, podczas gdy praca H3 – dotyczy prognozowania rozprzestrzeniania się amoniaku wokół chlewni, czyli jest to praca z kolejnego obszaru tematycznego.

W części drugiej zatytułowanej *Rozprzestrzenianie się szkodliwych domieszek gazowych powietrza wokół obiektów inwentarskich* Habilitant opisuje prace oznaczone jako H4 i H5. I tak, czytamy: „W ramach prac [H4] i [H5] dokonano prognozowania emisji amoniaku z fermy trzody chlewnej oraz drobiu”. Ale praca H4 to praca pod tytułem *Removal of ammonia from poultry manure*

by *aluminosilicates*, a praca H5 to praca pt.: *Zastosowanie bentonitu sodowego jako sorbentu amoniaku*. Obydwie prace dotyczą zagadnień omawianych w kolejnej, trzeciej części osiągnięcia naukowego. Z kolei w tej trzeciej części, zatytułowanej: *Ocena możliwości zastosowania naturalnych sorbentów do neutralizacji gazowych zanieczyszczeń powietrza powstających w produkcji zwierzęcej*, Habilitant powołuje się na prace H6 i H7. Przy czym praca H6 to praca pt.: *Stężenie amoniaku w pomieszczeniach hodowlanych w trakcie tuczu trzody chlewnej*, a H7 - *Monitoring gaseous pollution in the air in livestock buildings*. W całej części opisującej osiągnięcie naukowe Habilitant prawidłowo odwołał się tylko do jednej pracy, oznaczonej jako H2.

W autoreferacie pojawiają się czasem mało precyzyjne określenia, skróty myślowe i sformułowania wskazujące, na pobieżne potraktowanie niektórych zagadnień. Dla przykładu podaję fragment: „*Mając na uwadze zasadę 3R zgodną z obowiązującą obecnie ustawą z 21 stycznia 2005 roku „O doświadczeniach na zwierzętach” zastąpiono zwierzęta gospodarskie zwierzętami o niższym stopniu rozwoju ewolucyjnego (zwierzęta laboratoryjne)*”. Po pierwsze, Habilitant powołuje się na ustawę, która w 2015 roku została uchylona, po drugie, zasada 3R odnosiła się i nadal odnosi również do zwierząt gospodarskich, po trzecie, nie jest prawdą, że zwierzęta laboratoryjne są na niższym stopniu rozwoju ewolucyjnego. Zwierzęta gospodarskie, zgodnie z ustawą z 15 stycznia 2015 roku (Dz. U. 2015 poz. 266) też mogą być zwierzętami laboratoryjnymi.

Pomimo uwag, należy podkreślić, że badania, na których skupił się Habilitant mają znaczenie poznawcze i w pewnym zakresie również aplikacyjne. Pomimo wskazanych niedociągnięć, wynikających ze zbyt pobieżnego potraktowania poruszanych zagadnień, należy uznać, iż przedstawione wyniki pogłębiają wiedzę na temat zanieczyszczeń chemicznych w budynkach inwentarskich i dostarczają nowych dla praktyki rozwiązań pozwalających na zmniejszenie środowiskowej uciążliwości tego typu obiektów. **W tym względzie stwierdzam, że Habilitant spełnia wymogi ustawy o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki z 14 marca 2003 r. (Dz. U. Nr 65, poz. 595) z późniejszymi zmianami (Dz. U. z 2011 r. nr 84, poz. 455).**

B. Ocena osiągnięć w aktywności naukowej

Dorobek naukowy Habilitanta (bez publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego) składa się z 36 (16 z listy A i 20 z listy B) oryginalnych prac naukowych współautorskich, z czego 25 (12 z listy A i 13 z listy B) ukazało się po uzyskaniu stopnia doktora. Jest także współautorem 16 prac przeglądowych i popularnonaukowych, 18 rozdziałów w monografiach i 17 doniesień konferencyjnych.

Tematyka dorobku naukowego habilitanta skupia wokół trzech zagadnień:

- Monitoring i analiza zanieczyszczeń chemicznych i biologicznych powietrza w budynkach inwentarskich oraz sposoby ich ograniczania
- Poszukiwanie nowych preparatów dezynfekcyjnych i biobójczych mogących znaleźć zastosowanie w produkcji zwierzęcej

- Monitorowanie zagrożeń zawodowo-środowiskowych w zawodach rolniczych i medycznych

Szczegółowa analiza tematyczna dorobku naukowego wskazuje jednak, że dwa pierwsze obszary tematyczne są dominujące, co znajduje potwierdzenie w opublikowanych pracach oryginalnych.

Habilitant publikował swoje prace w czasopiśmie o IF w zakresie od 0,091 do 1,462. Sumaryczny IF za publikacje naukowe (bez publikacji wchodzących w skład osiągnięcia naukowego) wynosi 9,823, a suma punktów MNiSW, wynosi 476, w tym 90 pkt. za rozdziały w monografiach) (dane z 10.10.2018 r.).

Według bazy Web of Science (z dn. 10.10.2018 r.) publikacje Habilitanta, były cytowane 24 razy (bez autocytowań), a indeks Hirscha wynosi 5. W związku z tym, że większość prac zostało opublikowanych w języku angielskim, należy sądzić, że w kolejnych latach zwiększy się jego oddźwięk w środowisku naukowych. Pod tym względem uważam, że dorobek naukowy Habilitanta można uznać za satysfakcjonujący. Z drugiej zaś strony, należy zaznaczyć, że Habilitant w ciągu 10 lat swojej działalności naukowej opublikował tylko trzy oryginalne prace, w których jest pierwszym autorem, z czego tylko jedną (A9) w czasopiśmie z listy JCR.

Udział merytoryczny i zaangażowanie w przygotowywaniu publikacji było zróżnicowane i wahało się od 15 do 70 procent, przy czym w większości publikacji udział ten wynosił 15-40%.

Podsumowując dorobek naukowy dr inż. Łukasza Wlazło, zarówno pod względem ilościowym jak i jakościowym, uważam, że jest wystarczający do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

C. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej

Z przedłożonych dokumentów wynika, że Habilitant bierze udział w realizacji jednego projektu badawczego (Sonata) finansowanego przez Narodowe Centrum Nauki (NCN), w charakterze wykonawcy oraz trzech projektów badawczych finansowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju (NCBiR), przy czym w dwóch z nich swój udział określił jako wykonawca i w jednym – jako koordynator merytoryczny.

Habilitant brał udział w wielu konferencjach naukowych, zarówno krajowych, jak i międzynarodowych, na których wygłosił w sumie 12 referatów. Trzykrotnie był członkiem komitetu organizacyjnego ogólnopolskiej konferencji naukowej *Ergonomia, Bezpieczeństwo i Higiena Pracy w Praktyce*. Za swoją działalność naukową w 2017 roku otrzymał nagrodę indywidualną III stopnia JM Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Habilitant jest członkiem Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego i Polskiego Towarzystwa Mikrobiologów.

Z dokumentacji przygotowanej przez Habilitanta wynika, że prowadzone przez niego zajęcia dydaktyczne są związane tematycznie z zakresem prowadzonych badań naukowych. Lista zajęć dydaktycznych obejmuje 12 przedmiotów realizowanych na Wydziale Biologii, Nauk o Zwierzętach

i Biogospodarki i Wydziale Inżynierii Produkcji. Jest także współautorem i autorem programów do tych przedmiotów. Wielokrotnie prowadził zajęcia także dla uczniów szkół podstawowych, gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych.

Na uwagę zasługuje bardzo duża, jak na niewielki staż pracy, liczba prac dyplomowych wykonanych pod kierunkiem Habilitanta. W sumie są to 62 prace, w tym 24 prace magisterskie, 26 prac licencjackich i 12 prac inżynierskich. Jest również opiekunem Studenckiego Koła Naukowego, sekcji Zoohigieny i sekcji Higieny środowiska.

Habilitant jest także członkiem komisji do przeprowadzania egzaminu z praktyk zawodowych dla studentów kierunku Ochrona Środowiska i Bezpieczeństwo i Higiena Pracy oraz członkiem Zespołu ds. Promocji i Wizerunku Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Biogospodarki, Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie. Ponadto, jest kierownikiem kursu doszkalającego: Audytor wewnętrzny systemu zarządzania BHP realizowanego przez Centrum Kształcenia Ustawicznego Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Niestety, w przedstawionych przez Habilitanta dokumentach nie ma informacji o odbytych stażach w krajowych i zagranicznych ośrodkach naukowych i akademickich. Jedyny wykazany staż był stażem zaledwie 3-dniowym, który został odbyty przez Habilitanta w Pracowni Patologii w Zakładzie Higieny Weterynaryjnej w Krośnie w 2011 roku. Należy zaznaczyć, że nie jest to środek naukowy ani akademicki, a na dodatek staż odbył się jeszcze w trakcie trwania studiów doktoranckich. Po uzyskaniu stopnia doktora Habilitant brał udział w dwóch szkoleniach, które odbyły się w Lublinie.

Habilitant wykonał jedną ekspertyza dla Krakowskiego Centrum Innowacyjnych Technologii INNOAGH Sp. z o.o. w Krakowie.

Habilitant był recenzentem dwóch artykułów naukowych, co świadczy o niewielkiej jeszcze rozpoznawalności w środowisku naukowych. Trzeba mieć jednak na względzie stosunkowo krótki staż pracy Ocenianego jako pracownika naukowego. Tę część aktywności Habilitanta również oceniam pozytywnie.

Podsumowanie i wniosek końcowy

Dr inż. Łukasz Wlazło, po uzyskaniu stopnia doktora istotnie powiększył swój dorobek naukowy. Większość jego publikacji podejmuje ważną tematykę i dostarcza nowych elementów poznawczych oraz aplikacyjnych. Choć przedłożone do oceny osiągnięcie naukowe posiada pewne niedociągnięcia, to jednak na jego podstawie można uznać, że Habilitant wnosi znaczący wkład w rozwój dyscypliny naukowej, którą reprezentuje.

Uzyskanie stopnia doktora habilitowanego świadczy o posiadaniu kwalifikacji do prowadzenia samodzielnej pracy naukowo-badawczej, do sprawowania opieki nad doktorantami oraz do pełnienia roli recenzenta np. w przewodach doktorskich czy habilitacyjnych. Uważam, że w tym zakresie kompetencje Habilitanta są wystarczające. Jednakże pragnę zwrócić uwagę na małą liczbę publikacji, w których Habilitant jest pierwszym autorem.

Uczestnictwo w pracach prowadzonych w ramach wielu zespołowych tematów naukowych świadczy o umiejętności współpracy z zespołem badawczym, a osiągnięcia naukowo-badawcze uzupełniają dokonania dydaktyczne i organizacyjne, które oceniam pozytywnie.

Podsumowując, uważam, że dr inż. Łukasz Wlazło spełnia wymogi stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego, określonych w ustawie o stopniach i tytule naukowym oraz stopniach i tytule z zakresu sztuki z dnia 14 marca 2003 roku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789) oraz Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r.) i może ubiegać się o nadanie stopnia doktora habilitowanego.

Agnieszka Tomasz-Marciniak

UNIwersytet Przyrodniczy w Lublinie Dziekanat Wydziału Biologii, Nauk o Zwierzętach i Rolnictwie		
Wpłynęło dnia	16-10-2018	Podpis osoby przyjmującej
Nr wchodzący	Skierowano	
Ilość stron	
Ilość zał.	jednostka org.	